Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

V[i]gilate itaq[ue].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ſtatu de morte. Propſ̃ea bñ hortaṫ paul⁹
ad Gal. vj. dicens. Dum tēpus habemus
operemur bonū. Et dñs in verbis ꝓpoſitis.
Videte. i. ꝓuidete vobis diligenter: vigila
te in bonis operib⁹ et orate. Neſcitis enim
qñ tēps ſit. tēps inquā miſerabil' ꝓuātōis.

Secundo illud eſt tēpus rigoroſe ⁊
terribil' examinatōis. Tūc em̄ dr̄
vnicuiq₃ illō Lu. xvj. Redde rati
one villicatōis tue, iam em̄ nō poteris vil
licare. Erit aūt tunc rō reddēnda generalit'
⁊ generalis examinatio fiet de tribus.

Primo de donis conceſſis
Secūdo de malis cōmiſſis
Tertio de bonis omiſſis

Vide in tractatu de iudicio ſexta cōſidera
tione pricipali. Bene ergo hortaṫ nos ſal
uator dicēs. Videte qr de oīb⁹ rōez eſtis
reddituri. Vigilate ꝑ ꝑparatōe reddende
ratōis, ⁊ orate ꝑ impetrāda gratia iudicis
Neſcitis em̄ quādo tēpus ſit. i. quādo vene
rit tēpus illud in quo neceſſario vos opor
tebit rationē reddere coram ſummo iudice
Et ad hoc ꝓponit nobis dñs exemplum.
Sicut homo qui ꝑegre ꝓfectus reliqt do
mum ſuā: et dedit ſeruis ſuis poteſtatē cu
iuſq₃ opis ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet. Be
da. Homo qui ꝑegre ꝓfect⁹ reliqt domuz
chriſtus eſt. qui ad patrē poſt reſurrectōem
victor aſcendens eccleſiā corporaliter reli
quit: quam tamē nunq₃ diuine p̄ſentie pre
ſidio deſeruit. Grego. in homel. Dedit au
tem ſeruis ſuis poteſtatē cuiuſq₃ opis: qr fi
delib⁹ ſuis conceſſa ſpūſſancti gratia facul
tatē tribuit bonis operibus ſeruiēdi. Iani
tori autē. i. eccleſie rectori p̄cepit vt vigilet
Nec ſolū rectores eccleſie ſed ⁊ oēs vigi
lare p̄cipimur ianuas cordiū cuſtodientes:
ne antiqui hoſtis mala ſuggeſtio ſubitret:
ne dñs nos dormientes inueniat. Vnde ex
hac ſilitudine concludens ſubdit. Vigila
te ergo neſcitis em̄ quādo domin⁹ dom⁹
veīat: ſero an gallicantu an mane. i. prima
vel ſecunda vel tertia parte noctis. id eſt vi
te huius preſentis que comparaṫ nocti reſ
pectu vite beatorum. Et ſequitur. Ne cū
venerit repente inueniat vos dormiētes, ⁊
ſubdit. Quod āt vobis dico: oīb⁹ dico vi
gilate. Penſate chariſſimi quia non ſine cā
totiens repetit illud verbū vigilate. vt vic₃
nobis oſtendat maximā nobis imminere
neceſſitatē vigilandi in operib⁹ bonis. Au
guſtin⁹ ad Heſitiū. Vigilare debet oīs
chriſtianus ne imparatū eum inueniat do
mini aduentus. Imparatū autē eum inue
niet dies ille quem imparatū inuenerit vite
huius vltimus dies. Hec ille.

Tertio illud eſt tempus damno
ſe et horribilis ſententiatōis. Et
hoc quo ad reprobos, contra q̄s
ferenda eſt ſententia damnationis q̄ horri
bilis eſt valde p̄cipue ꝓpter tria

Primo ꝓpter firmitatem irreuocabilē
Secundo propter veritatē intermina
Tertio ꝓpter ſeueritatē irreme (bilem
diabilem.

Primo propter firmita
tem irreuocabilē. quia ab ea nullus pote
rit appellare cū ſit a ſupremo iudice: cuius
ſententia immutabilis eſt. Malachie. iij.
Ego dñs et non mutor

Secūdo propter veritatē
interminabilē. qr ꝑ illā ſententiā mittentur
reprobi in ignem eternum Matthei. xxv.
Ite maledicti in ignem eternū ⁊c.

Tertio propter ſeuerita
tem irremediabilē. quia ſc₃ punient ſine q̄
cūq₃ relaxatione pene ſibi taxate. Sap. xi
Impijs vſq₃ in nouiſſimū ſine miſericor
dia ira ſupuenit. Hec ergo q̄diu pacē cū
deo facere poteſtis attēte cōſiderate. Et vi
dete: vigilate et orate. Neſcitis em̄ qñ tem
pus ſit. Vigilate inquam ne dñs inueniat
vos dormiētes ſed in bonis opib⁹ vigiles
⁊ ſtrenuos, ⁊ ad coronā quā vigilantibus
ꝓmiſit vos ꝑducere digneṫ. Amen.

Sermones ſup aliq euangelia de cōmu
ni virginū. Primo ſup illō. Sile eſt regnū
celoꝝ decē virginib⁹.

Vigilate ita
q₃ qr neſcitis diē neq₃ horam
Mat. xxv. O q̄nta diligētia
q̄tidie debemus expectare do
mini aduētū cū neſcim⁹ diē neq₃ horam.
Greg. Quia poſt peīā deus penitentiā ſuſ
cipit ſi ſciret quiſq₃ de preſenti ſeculo quo
tempore exiturus ſit aliud tēpus volupta
tibus atq₃ aliud pnīe aptare poſſet. Sed

q̄ penitẽti veniā ſpondet peccāti diē craſtinū nō ꝓmiſit. Sꝑ ꝗ extremū diē dēm⁹ metuere quē nūcꝙ poſſum⁹ ꝓuidere. Illa hora nr̄i exit⁹ ē ſꝑ intuēda. iſta nr̄i redēptoris admonitio añ mētis ocl'os ſꝑ eſt ponēda. q̄ ait: Vigilate itacꝙ qꝛ neſcitꝫ diē necꝙ horā. Hec Gre. Ad h aūt tēdit tota h⁹ euangelij ꝑabola vt ad fut'a ocl'os cordis aptā⁹ mala fugiam⁹ ꝛ bona opemur: ꝛ cū oī diligētia ad dn̄i aduētū nos ꝑpem⁹. ⁋ In hac ꝗ ꝑabola euāgelica triplex nob ꝓponit̄ cōſideratio ad hoc inductiua.

⁋ Pria ē ꝯſideratio obſuāde diſpoſitōis.
⁋ Scda eſt ꝯſideratio formidāde manifeſtatõis.
⁋ Tertia eſt ꝯſideratio expectande retributionis.

Prima igr̄ ꝛc. ſ. ꝗtū ad conditionē meritoriā. Et hec ꝯſideratio nobis notat̄ cū dr̄ Sile eſt regnū celoꝝ. i. pn̄s eccl'ia militans. in q̄. ſ. ſūt mali cū bonis et reprobi cū electis: decē ꝟgibꝫ. ꝛc. Deſigt̄ aūt nob i euāgelio triplex cōditio necaria ad ſtatū meritorie diſpoſitōis reqſite ad intrādū celeſtes nuptias cū ſpōſo chriſto.

⁋ Prima eſt puritas cõtinentialis repreſſionis.
⁋ Scda ē claritas ſpūalis opationis
⁋ Tertia eſt ſinceritas cordial' intentõis.

Pria eſt ꝛc. Hec deſigt̄ ꝑ ꝟginitatē q̄ hic accipit̄ ꝓ ꝯtinētia a prauis ꝯcupiſcētijs. Gal. v. Qui chr̄i ſunt carnē ſuā crucifixerūt cū vicijs ꝛ ꝯcupiſcētijs. Vel pōt etiā ꝑ ꝟginitatē intelligi integritas fidei q̄ neceſſario ēt reqrit̄ ad meritū: qꝛ vt dr̄ Heb. xj. Sine fide impoſſibile ē placere deo. De q̄ virginitate dicit apl's. ij. Coꝛ. x. Deſpondi vos vni viro ꝟginē caſtā exhibere chr̄o. Hec ei deſponſatio fit ꝑ fidem. Oſee. ij. Spōſabo te mihi i fide.
⁋ Scda eſt claritas opationis q̄ ſigt̄ ꝑ lāpadē. Aug. de ꝟbis dn̄i. Lāpades q̄ manibꝫ geſtant̄ opa ſūt. Dictū eſt eñ. Luceant opa vr̄a coꝛam hominibꝫ.
⁋ Terti a eſt ſinceritas intentionis: vt vicꝫ hm̄oi opa fiant ꝓpt̄ gl'iam dei nō ꝓpt̄ gloriā hominū. j. Coꝛ. x. Oia in gl'iam dei facite. Et hoc ſignatur ꝑ oleū. Vñ lꝫ oēs decem virgines lāpades habeant: nō tñ oēs habent oleū ſecū. Aug. Qui nō ꝓptea gaudet qꝛ deo intriſec⁹ placet ſñ habꝫ oleū ſecū. Gaudij ñenim nō habent dū continent̄ viuunt niſi in laudibꝫ hoim. Prudentes aūt acceper̄t oleū cū lāpadibꝫ: et leticiā bonoꝝ opeꝝ i vaſ ſuis. ſ. i corde atꝙ ꝯſcia poſuer̄t. ſicut apl's monet: Probet aūt ſeipm hō. et tūc in ſeipo gl'iam habebit ꝛ nō in altero.

Conſeqnter autē in textu euāgelico ponit̄ vna generalis ꝯditio ſiue cōcluſio tā bonorum q̄ȝ maloꝝ. Cui⁹ cōſideratio nos inducere debet ad bona opa faciēda ꝓpt̄ deū. qꝛ vicꝫ opꝫ nos omnes moꝛi. Vñ dicit textus. Moꝛā aūt faciēte ſponſo. i. chr̄o differente iudiciū: donec vicꝫ impleat̄ nūer⁹ electoꝝ: doꝛmitauer̄t oēs et doꝛmierunt. Aug ſ. de ꝟbis dn̄i. Ex vtrocꝙ eni genere hominū moꝛiunt̄ h interuallo tēꝑis donec ſub aduētu dn̄i fiat reſurrectio moꝛtuoꝝ. Gre. Doꝛmire eteni moꝛi eſt. Ante ſomnū ꝓ doꝛmitare eſt: añ moꝛtē a ſalute lāgueſcere.

Ecūda eſt cōſideratio formidande manifeſtatiõis. qꝛ vicꝫ omnia tandē manifeſtabunt̄ i iudicio dei. Et tūc videbit̄ qua intentiōe quiſcꝙ opat⁹ ſit. Et hec ꝯſideratio notat̄ cū dicit̄ Media antē nocte clamoꝛ fact⁹ eſt ꝛc. Vbi notande ſunt tres ſpēales cōſideratōēs.

⁋ Prima ē ꝯſideratio terribilis vocatõis.
⁋ Scda ē ꝯſideratio ipoſſibil' euaſiõis
⁋ Tertia eſt miſerabilis recognitionis.

⁋ Prima eſt ꝛc. qꝛ vicꝫ oēs terribili clamore vocabunt̄ ad iudiciū. Ideo dr̄. Media aūt nocte clamoꝛ fact⁹ eſt ꝛc. Aug. de verb dn̄i. Media nocte. i. nullo ſciēte aut ſperāte. Vnde ꝛ ſcḋm q̄ſdā h fiet ad litterā media nocte. Sed nox illa ſicut dies illuminabitur. Ideo aliqñ dicit̄ dies. O quantus ille clamoꝛ: quia nō erit anima ita alte i celo. nec ita ꝓfunde in inferno: nec coꝛpus in ſepulcro quin audiat hunc clamorē ꝛ cōtremiſcat.
⁋ Secunda eſt cōſideratio impoſſibilis euaſionis. que notat̄ cū dicitur. Ecce ſponſus venit. i. iudex cui null⁹ poteſt reſiſtere. exite obuiā ei. ſ. neceſſario ꝛ ſine dilatione. ij. Coꝛin. v. Omnes nos oꝑtet manifeſtari ante tribunal chriſti.
⁋ Tertia eſt conſideratio miſerabil' recognitionis. qꝛ tunc reprobi cognoſcēt fatuitatem ſuā: ſed tarde. Vnde dicit̄. Tunc ſurrexerunt omnes virgines ille ꝛ aptauerūt lampades ſuas. id ē vt dicit Aug⁹ ratōes reddēdas operū ſuoꝝ. Iſte eñ oꝛnat⁹ vel aptatio nō eſt aliud q̄ȝ recurſus ad mentē

cogitando de iuſticia oper̄ ſuorū. Et hoc ē cõmune fatuis et prudentib9. Sed fatue dicūt ſapientib9. Date nobis de oleo vr̄o: quia lampades nr̄e extinguuntur. Orige. Lāpades fatuarū virginū extinguunt̄: qꝛ ear̄ opera que clara hominib9 foris appa ruerunt in aduētu iudicis intus obſcurant̄. Quid autē ꝙ fatue a prudentib9 oleū pe‑tant niſi ꝙ in aduentu iudicis cū ſe int9 va cuas inuenerint: teſtimoniū foris querunt acſi a ſua fiducia decepte p̱ximis dicant. Quia nos quaſi ſine ope repelli cōſpicitis. dicite teſtimoniū de nr̄is opib9 que vidiſtꝫ Hec ille. Sequit̄. Rn̄derūt prudentes dicē‑tes. Ne forte nō ſufficiat nobis et vob. hec rn̄ſio negatiua ſigt ꝙ null9 tūc ad aliū qn‑tūcunqꝫ iuſtū poterit p̱ auxilio habendo recurrere. nec aliqs qꝫ tūcunqꝫ iuſt9 poterit aliū iuuare. ſed vix ſibi ſoli ſufficit ſua iuſti‑cia. Aug. Quiſqꝫ p̱ ſe ratiōem reddet: nec alieno teſtimonio vnuſquiſqꝫ adiuuabit̄ a‑pud deū vt ei teſtimoniū ꝑhibeat ꝯſcien‑tia ſua. Sequit̄. Ite potius ad vendentes ꝛ emite vobis. q. d. Conſiderate qd valuit vobis p̱ humana laude bōa opari. Aug. de ṽbis dn̄i. Videatis nūc qd vos adiu‑uēt q̄ vobis laudes vēdere cōſueuerāt. Se‑quit̄. Dum aūt irēt emere. Topice loquit̄. id ē. ſi adhuc viuerēt ꝛ inuenirēt irēt eme‑re. In quo implicat̄ ꝙ remanet affect9 et habit9 vanitatꝫ ꝑterite. i. ſm Aug. dū incli narent ſe i ea q̄ foris ſunt: ꝛ ſolita gaudia reqrerent: venit ſponſus. i. iudex. O quan‑ta tūc deſolatio miſeris et fatuis qn̄ ſic re‑cognoſcēt fatuitatē ſuam ꝑteritā et vanita‑tē, cui9 adhuc affectū retinebunt.

Tertia eſt cōſideratio expectande retributōnis: que notat̄ ibi. venit ſponſus: ꝛ q̄ parate erāt ꝛc̄. Ubi notande ſunt tres ſpeales ꝯſideratōes.

¶ Prima eſt cōſideratio honorabil' rece‑ptionis.

¶ Scd̄a ē ꝯſideratio ꝯfuſibilis eiectiōis.

¶ Tertia eſt notabilis exhortationis.

Prima eſt ꝛc̄. que notat̄

cum dicit̄. Et q̄ pate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. ſcꝫ ad celeſtꝫ regni glīaꝫ Apo ca. xix. Btī q ad cenā nup. agni vocati ſūt.

Secunda eſt cōſideratio

confuſibilis eiectōis qua foris eijcient̄ re‑probi. Et hoc notat̄ cū dicit̄. Et clauſa eſt ianua. Ianua iquā triplex. ſ. miſicordie ad indulgendū que modo oib9 aperit̄. gratie ad merendū: que modo oibus offert̄. glīe ad intrandū: que modo oib9 penitentibus reſerat̄. Aug. de ṽbis dn̄i. Poſt iudicium nō poteſt eſſe pc̄ti aut meritorū loc9. Gre. O ſi ſapere quis poſſet palato cordis qd ad mirationis habet qd dicit̄. ſponſus venit: qd dulcedinis: ꝛ q̄ pate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias: Sꝫ qd amaritudis: ꝛ clau‑ſa eſt ianua: Tunc regni ianua lugentibus claudit̄ q̄ modo qtidie penitentib9 apitur. qꝛ nequaqꝫ tūc veniā inuenit q̄ modo tem‑pus venie aptū ꝑdit. Ibi a dn̄o nō poteſt mereri qd petit: q̄ h nolūit audire qd iuſ‑ſit. Hec Grego. Nouiſſime igit̄ per nimis tardā ꝛ infructuoſam penitētiā veniūt ꝛ re‑liq virgines dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nobis Hiero. Egregia in dn̄i appellatiōe ꝯfeſ‑ſio indiciū fidei eſt. Sꝫ qd ꝓdeſt voce invo‑care quē opib9 neges. ¶ Notandū aūt ꝙ n̄ humanis ṽbis hec agunt̄ ſed conſcientie ſi‑bi loquunt̄. Et ſicut dicit Aug9. Magna eius ſeueritas poſt iudiciū: cui9 ante iudici‑um ineffabilis miſicordia ꝑrogata ē. Ideo reſpōdēs ait. Amē dico vobis: neſcio vos: noticia. ſ. approbatiua. Aug9 de ṽbis dn̄i. Non dictū eſt ꝙ emerūt oleū: ꝛ ideo intelli‑gēde ſūt: nil'o iā remanēte de alienis gaudijs gaudio: i anguſtijs et magnis afflictōib9 re‑dire ad imploratōem dei. ſed nō habꝫ ſa‑pientia dei vt intrent in gaudiū eius q̄ non coram deo ſed vt placerēt homib9 conati ſunt aliqd ſm ei9 ꝑcepta operari. Hiero. Nouit dn̄s qui ſunt ei9. ꝛ q̄ ignorat igno‑rabit̄. Et lꝫ virgines ſint vel corporis pu‑ritate: vel vere fidei confeſſiōe: tamē qꝛ ole‑um nō habent ignorant̄ a ſponſo.

¶ Tertia eſt conſideratio

notabilis exhortatiōis: cū dr̄: Vigilate ita‑qꝫ: vos ad mortē et iudiciū ſollicite ꝑpa‑rādo: quia neſcitis diē neqꝫ horā mortꝫ vel iudicij. Hierony. Ex hoc ꝙ infert: Vigila‑te itaqꝫ quia neſcitis diē neqꝫ horā: intelli‑gūtur vniuerſa que dicta ſunt eſſe ꝑmiſſa. Ut quia ignoram9 iudicij diē ſollicite no‑bis lumen bonor̄ operū ꝑparem9. Aug. de verbis dn̄i. Non ſolū autē illius futuri

tēpoꝛis quo venturus eſt ſpōſus:ſed ſue q̄ſ
qꝫ dormitionis diē ꝛ horā neſcit ad quam
q̄ſq̄s parat⁹ ē etiā parat⁹ inueniꝣ cum il//
la vox ſonuerit qua omnes euigilaturi ſu//
mus. Sicut ergo dicit Chryſo. Reuocem⁹
ad memoriā exemplū qđ de virginib⁹ refer
tur que excluſe ſunt a thalamo ſponſi pro//
pter olei defectū. Ponam⁹ noſmetipſos in
illis que excludunꝣ: ꝛ inde q̄s dolor: q̄ pe
na ſit ſi cogitem⁹ poſſe nos eadē pati cum
negligim⁹. Eſt ne aliq̄s ita lapideus qui h̄
exemplo nō moueaꝣ ꝛ timeat ne ſimilia in
currat. Hec ille. Vigilemus igiꝣ ꝛ oꝛnē⁹
lampades nr̄as: oleū id ē: ſpirituale gaudi
um habētes in ꝯſcientijs nr̄is: vt debite p̄
parati intrare poſſim⁹ cū ſponſo chr̄o ad
nuptias celoꝝ immoꝛtales. Amen

Sermo ſup̱ euangelio Sile eſt reg. celoꝝ theſauro ꝛc. Mat. xiij.

Simile eſt re

gnū celoꝝ theſauro: homi ne//
gociatoꝛi: et ſagene miſſe i ma
re. Mat. xiij. Gre. in home. Celoꝝ regnū
idcirco terrenis rebus ſile dicit vt ex his q̄
anim⁹ nouit ſurgat ad incognita que non
nouit: vt p̱ hoc q̄ ſcit notū diligere: diſcat
ꝛ ignotū amare. Hec ille. Tres autē pa
bolas in hoc euāg. ponit dn̄s q̄bus ſigꝣ re
gnū celoꝛū. i. ſtatū eccleſie militantis: ꝛ aie
deuote in qua regnat de⁹: rebus q̄buſdam
terrenis.

Pria eſt parabola deſideratiue affectōis
Scōa eſt inflāmatiue dilectōis
Tertia eſt exhoꝛtatiue p̄munitionis

Rima eſt parabola deſideratiue
affectionis: cū dicit Simile ē re//
gnū celoꝝ theſauro abſcōdito in
agro. Scōm Gre. Theſaur⁹ iſte abſcōdi
tus eſt celeſte deſideriū. Vere theſaur⁹ ma
ximus deſideriū regni celeſtis in coꝛde de//
uoto abſconditū. ꝓpter qđ habendū ꝛ con
ſuandū cōtēnenda ſunt oīa tp̄alia: queadmodū
cōtempſerūt virgines ſacre. Cir//
ca hunc autē theſaurū notanda eſt triplex
conſideratio.

Prima eſt cōſideratio inuentionis
Secunda eſt cōſideratio abſcōſionis
Tertia eſt ꝯſideratio ap̄p̄ciationis

Prima eſt conſideratio

inuentionis. Scōm Greg. in home. ager
ille in quo inuenitur hmōi theſaurus ī di
ſciplina ſtudij celeſtis. Vnde nō inueniꝣ ī
luxurioſis ꝛ ſuauiter viuentib⁹. Job. xxviij
Non inueniꝣ in terra ſuauiter viuentium.
Ideo virgines ſacre virginitatē deo con//
ſecrātes omnes carnis delitias abdicarūt:
vt hunc theſaurū inuenirent. Tūc eni vere
deſideranꝣ celeſtia cum abdicanꝣ perfecte
carnalia.

Secūda ē cōſideratio abſ

conſionis: quia vt dicit Grego. Hūc the//
ſaurū cū inuenit hō abſcondit. ſcꝫ vt ſuet.
quia ſtudiū celeſtꝭ deſiderij a malignis ſpi
ritibus cuſtodire nō ſufficit qui h̄ ab hūa//
nis laudibus nō abſcondit. In p̄ſenti eni
vita quaſi in via ſumus qua ad patriā p̱gi
mus. Maligni autē ſpūs iter noſtrū qua//
ſi quidam latrūculi obſidēt. Depdari ḡ de
ſiderant q̄ theſaurū publice in via poꝛtant.
Hoc aūt dico nō vt ꝓximi nr̄i opa nr̄a nō
videant ſed vt p̱ hoc qđ agimus laudes ex
terius nō queram⁹. Hec ille. Iſte igiꝣ the
ſaurus nō abſcondiꝣ neqꝫ ſeruaꝣ i vanigl̄i
oſis ſed in humilib⁹.

Tertia eſt cōſideratio ap

preciationis. qꝛ omnib⁹ terrenis p̄poni de
bet. quod nō faciūt auari ſed paupertatis a//
matores. Ideo diciꝣ. pre gaudio illius va
dit. pedib⁹ mētis ipm affectādo: et vēdit
vniuerſa que habet tp̄alia ꝛ terrena p̱ſus
cōtemnēdo: et emit agrū illū totaliter di//
ſcipline celeſtis ſtudij inhiando. Gre. Agꝝ
ꝓfecto venditis omnib⁹ compat. q̄ volu//
ptatib⁹ carnis renūcians: cūcta ſua terrena
deſideria p̱ diſcipline celeſtis cuſtodiā cal//
cat. vt nihil iam qđ caro blandiꝣ libeat. ni
hil quod carnalē vitam trucidat: ſpūs ꝯ//
hoꝛreſcat. Hec ille. Sic itaqꝫ fecerunt ſa//
cre virgines ꝛc.

Ecūda eſt p̱abola inflāmatiue di
lectionis q̄ ſequiꝣ ad deſideriū ſu
p̱radictū. Vn̄ dicit dn̄s. Iterū ſi
ē re. ce. ho. neg. ꝛc. i. ſile ē negociū qđ fit i ec
cleſia militāti vl̄ ī aīa deuota. ſic negociū